

« اقلیت نخبه خلیها ثروتمند بالای اکثریت کاملاً تهیدست حکومت میکند »

موج جنبشهای توده‌یی، سیستم شاه‌ی بحرین را نیز دربرگرفت. مصاحبه‌یی داریم با
نبیل رجب

مصاحبه از : راوول ریگو

نبیل رجب که ۴۵ سال دارد یکی از فعالان حقوق بشر و آمرمرکز حقوق بشر در بحرین
است

تاحال اعتراضات در بحرین باعث قتل ۷ نفر گردیده و اضافه از ۴۰۰ نفر زخمی شده‌اند.
آیا شما به این عقیده هستید که جنبش توده‌یی در آن موضعی قرار دارد تا بتواند
مطالبات را برآورده سازد؟

در کشور شما و در مجموع کشورهای غربی میگویند که حکومت برای دیالوگ آماده است.
اگر دقت در اعتراف بکنیم، گفته می‌توانیم که ما در اینجا اثری از آن نمی‌بینیم. کابینه صرفاً با
بخشهایی از رژیم به بحث می‌نشیند. نماینده‌گان گروه‌های سیاسی اپوزیسیونی و یا نماینده

گان جنبش خیابانی به این صحبتها دعوت نمیشوند. من نمیدانم که از کدام تفاهماتی میتوان سخن زد. روز یکشنبه که درین کشور خلیج، روز کار است، یک اعتصاب عمومی براه انداخته شد. صبح روزدوشنبه مردم بنا بر هدایت سندیکاها دوباره بکار آغاز کردند ولی بعدازظهر دوباره به خیابانها ریختند. درین اعتراضات ۱۰ درصد مردم شرکت جستند. این رقم یک عدد درشت است.

شکل این مبارزه را چگونه ارزیابی میکنید؟

آنطوریکه خانواده حاکم به آن عقیده دارد، با اطمینان این مبارزه برخورداردی میان شیعیان واهل سنت نیست. این امر همانند کاریکاتوری استکه در خدمت کلیشه هیولای ایران قرارداد تا اروپا وایالات متحده امریکارا به تخویف وادارد. دقیق استکه اکثریت مردم درخیابانها شیعه هستند. ولی آنهم بخاطر اینکه ۷۰ درصد مردم بحرین شیعه مذهب هستند. این هم بجاست که بخش عظیمی از شیعیان در فقر زنده گی میکنند، واما این مطلب رانیز در تقابل با تمام جمعیت کشور در نظر گرفت. مبارزه روزهای اخیر، مبارزه اقتصادی و سیاسی اقشار میانه حال واقشار فقیر پائینی جامعه است.

آیا اعتراض کننده گان یک اپوزیسیون متشکلی استکه در خدمت آن شخصیت های قوی رهبری کننده قرار دارند؟

خیر! حداقل در مقطع زمانی کنونی نه. کتله وسیع تظاهر کننده گان به دوبخش تقریباً معادل تقسیم شده اند. نیمه اولی، حکومت فعلی را در جایگاهی قرار میدهد که طالب مذاکره با آن نبوده و خواهان تغییرات در جهت سیستم دموکراتیک است. و در مقابل نیمه دیگر حاضر است تا از سازش در زمینه بهبود وضع پشتیبانی کنند. این دسته خواهان "صرفاً" ریفورم هستند و آنهم بلا درنگ. اما دسته اولی به اپوزیسیون سیاسی تعلق میگیرد. دسته دومی آنانی اند که در خیابانها میخوابند. واما جمع این نیمه ها دارای پلاتفورم کاملاً روشن مطالباتی اند: پایان بخشیدن به اختلاس ورشوه ستانی، پابندی به حقوق بشر، آزادیهای بزرگ سیاسی و حقوق بیشتر شهروندی، آزادی زندانیان سیاسی و منتقدین علنی رژیم و همچنان قانون اساسی ایکه در تدوین آن همه شرکت جویند.

برخورد دولت شاهی مملواز تضاد است. نخست در برابر تظاهر کننده گان نیروهای اردو رافرستاد، بعداً این نیروها برگشت داده شدند تا دوباره در برابر افرادی که در میدان مروارید خوابگاه اختیار کرده بودند، سوق داده شوند. شما این مطلب را چگونه ارزیابی میکنید؟

خانواده شاه باهم هم‌منظر نیستند. از یک‌جانب درین خانواده افرادی وجود دارند که حاضر به مذاکره هستند و از جانب دیگر موجودیت عقابها هم است. دستۀ اخیر یعنی عقابها را وزیر خارجه شیخ خلیل بن احمد رهبری میکند که تشنه خون است. و آنهم البته جاری شد. ۷ کشته اضافه از ۴۰۰ زخمی که تا حال وجود دارد، در مقایسه با جمعیت ناچیز ما که به ۶۷۲/۰۰۰ نفر میرسد، خیلیها زیاد است.

آیا تفاوت‌هایی میان مبارزۀ شما و مبارزه در لیبیا و مصر به نظر می‌خورد؟

این کشورها دارای رژیم‌های نسبتاً جدیدی هستند. رژیم ما قدامت ۲۵۰ ساله دارد. این مدت زمانی است که خانواده الخلیفه در قدرت است. و این خانواده از همان روزهای نخست به شیوۀ استبدادی حکومت کرده است. مزید بر آن حاکمان ما در مقایسه با سائر رژیمها از جانب واشنگتن و عربستان سعودی، شدیداً پشتیبانی می‌گردند. صادرات نفت خام ما برای ایالات متحده آمریکا مدت زمان مدیدی اهمیت بزرگ داشت. ممکن ما در خلیج فارس از جمله تهیدست‌ترین کشورها باشیم، با وجودیکه ما دارای سطح عالی آموزش و خصائل محدود قومگرایی هستیم.

کشور شما یکی از ثروتمندترین کشورهای جهان است. چگونه؟

آری! بحرین ملت ثروتمندی است. ولی هرگاهی توزیع این ثروت را مشاهده کنیم به این نتیجه می‌رسیم که نخبه‌گان بسیار ثروتمند براكثريت بی نهایت فقیر حکومت میکنند. این واقعیت را کسی در غرب احساس نمی‌کند. در آنجا یعنی در غرب آنان صرفاً هوتلهای مجلل و شیخهای ثروتمند را می‌شناسند. ولی این قصرها مربوط به سرمایه‌گذاران خارجی و یا اعضای خانواده شاهی اند و مردم بحرین درینجاها به صفت پرسونل خدماتی اجرای وظیفه میکنند.